

NADACE VINCI

NADACE VINCI PODPOŘILA PROJEKTY NAŠICH PATRONŮ

Co mají Radek Dvořák, Josef Prikner, Jaroslav Kalina a Stanislav Bezděk společného? Stali se patrony projektů, jejichž předkladatelé požádali Nadaci VINCI o finanční pomoc.

V měsíci květnu zasedala komise, která posuzuje, zda obhajované projekty splňují všechna kritéria pro udělení finančního daru. A právě se všemi výše zmíněnými patrony jsem se sešla a vyzpovídala je, jak se k patronství dostali, jaký projekt si vybrali a jak to vlastně probíhá před komisí. Jak to všechno dopadlo, se dozvíte v následujících rozhovorech.

KAVÁRNA PRO JIŽNÍ MĚSTO

Občanské sdružení ESET-HELP bylo založeno v roce 1995 skupinou lékařů-psychiatrů, sociálních pracovníků a zdravotních sester s cílem poskytovat služby lidem trpícím duševním onemocněním. Hlavním cílem sdružení je, aby lidé s dlouhodobým duševním onemocněním znovu získali zdravotní, psychickou a sociální stabilitu, překonali nepříznivý stav, ve kterém se nacházejí, a dosáhli plnohodnotného a spokojeného života.

Služby a zařízení sdružení jsou situovány do oblasti pražského Jižního Města a i po 15 letech je toto sdružení jediným poskytovatelem služeb pro duševně nemocné v této lokalitě.

V roce 2003 vznikla tréninková a resocializační kavárna Dendrit Kafé, jejímž cílem je podpora osob s duševním onemocněním především při návratu na trh práce a při snižování míry sociální izolace. Dendrit Kafé je místem, které bezplatně nabízí sociální rehabilitaci prostřednictvím pracovní činnosti. Vytváří bezpečný prostor pro zdravotně handicapované pracovníky, kteří každodenním tréninkem získávají a posilují základní pracovní dovednosti a návyky.

Blíže nám projekt představí patroni, Radek Dvořák a Josef Prikner.

MV: Proč jste si vybrali právě tento projekt?

Jak už jsme zmínili, velkým impulzem byla Ivana Hlochová a nakonec jsme si z nabízených projektů vybrali Dendrit Kafé, který se nám nejvíce líbil - pomoc handicapovaným vyhrála. Bude to pro nás dobrá zkušenost pro případné příští patronství našeho vlastního projektu.

MV: Můžete nám tedy projekt Dendrit Kafé v krátkosti představit?

Jedná se o tréninkovou resocializační kavárnu, kterou provozuje výše zmíněné občanské sdružení ESET-HELP. Jde o pomoc dlouhodobě nemocným, v drtivé většině již dlouholetým invalidním důchodcům. Poskytuje 12 rehabilitačně pracovních míst ročně (obsluha na baru, úklid). Dlouhodobě nemocný se první měsíc zaučuje bez nároku na odměnu a následující 3 měsíce mu náleží mzda 35 Kč/hodinu. Tito klienti se střídají po třech hodinách, a vyplňují tak skoro celý den. Po celou dobu jsou podporováni sociálním pracovníkem, který vypomáhá při „návalu“, nebo při složitějších úkonech (koktejly, poháry).

MV: Říkáte, že pomáhá „dlouhodobě nemocným“. Jak jsou tyto lidé nemocní?

Jde povětšinou o lidi s duševním onemocněním - schizofreniky.

MV: Byli jste se ve sdružení osobně podívat a seznámit se s jeho členy? Co vám představili?

Kavárnu jsme navštívili osobně hned několikrát a vždy to bylo velmi příjemné setkání. Vedení ESET-HELPu a vůbec všichni sociální pracovníci jsou strašně fajn a my jejich práci obdivujeme. Představili nám kompletně, jak to v kavárně chodí, jaké jsou s tím spojené problémy a trápení.

MV: O kolik peněz kavárna požádala a co si za darované peníze pořídí?

Kavárna požádala o 300 000 korun. Je to malá kavárnička uprostřed sídliště a většina jejich zákazníků jsou kuřáci, takže je celá kompletně kuřácká.

V zimních měsících je to ovšem k nevydržení, proto požádali Nadaci o příspěvek na vzduchotechniku a stavební úpravy s tím spojené. Plánované rozšíření kavárny o jednu místnost a čistička vzduchu nabídne příjemné prostředí i pro nekuřáky a tím kavárna zůstane v dané lokalitě konkurenceschopná. Rozšíření kavárny nabídne i více pracovních míst pro tyto handicapované spoluobčany.

MV: Jak probíhala vaše příprava na obhajobu?

Po shromáždění všech potřebných informací a dokumentů byla příprava jednoduchá. Připravili jsme si i prezentaci, jelikož jsme předem nevěděli, jak to bude přesně probíhat, termín naší obhajoby se rychle blížil. Horší to bylo s nervozitou, ta byla velká ☹.

MV: Nepochybuji o tom, že jste nervozitu zvládli ☺. Jak probíhalo setkání s komisí a kdo se účastnil?

Naše obhajoba probíhala v sídle společnosti a pomocí videokonference jsme projekt prezentovali před Chantal Monvois, členkou správní rady. Účastnil se také Milan Valenta, který nám současně překládal náš rozhovor s ní do francouzštiny a dále dvě zástupkyně společnosti Eurovia.

MV: Jak to tedy nakonec všechno dopadlo? Můžu gratulovat ☺?

Výběrová komise rozhodla všemi hlasy o přidělení nadačního příspěvku, čímž nejen nám udělala ohromnou radost ☺.

MV: Co teď bude dál - budete kontrolovat, jestli jsou peníze využity k tomu účelu, ke kterému byly věnovány?

Ano přesně tak, po podpisu smlouvy a připsání částky na účet ESET-HELPu jsme připraveni kontrolovat faktury a vykonanou práci přímo v kavárně. Také je domluvena naše pomoc při vybírání subdodavatelů a poradenská činnost.

MV: Ujali byste se v budoucnu nějakého dalšího projektu?

Ano, jak jsme zmínili, nejspíš zkusíme vlastní projekt.

Radek Dvořák

Josef Prikner

MV: Jak jste se k patronství dostali?

Přemýšleli jsme o patronství delší dobu. Článek v Kompasů nás zaujal a inspiroval, ale projekty v nabídce nás moc neoslovily. Chtěli jsme přijít s vlastním projektem, ale ten bychom již nestihli přihlásit mezi letošní uchazeče o příspěvky. Podnět k patronaci nám dala Ivana Hlochová.

MV: Proč jste se tedy nakonec rozhodli projektu ujmout, proč takhle ve dvou?

Otázka typu, co děláme v životě pro ostatní, nás provází každým dnem. Dárcovství krve a kostní dřeně jsou pro nás samozřejmostí. Když se nabídla tato možnost „pomoci“, chtěli jsme se toho ujmout společně, ve dvou se to vždy lépe táhne ☺.

SOS DĚTSKÉ VESNIČKY

Sdružení SOS dětských vesniček je nestátní neziskovou organizací s dlouholetou tradicí již od roku 1970. Zajišťuje výkon náhradní rodinné péče

většímu počtu dětí. Prostřednictvím péče tohoto sdružení vyrůstají děti, jejichž rodina selhala, v rodinném prostředí 4-7 sourozenců, o něž se stará matka pěstounka, případně pěstounský pár. Takže jedním z hlavních úkolů sdružení je nábor a vzdělávání těchto pěstounů.

Jaroslav Kalina

Cílem pěstounů je těmto dětem poskytnout nejen náhradní rodinnou péči, ale připravit je na vstup do života, na přípravu a hledání budoucího uplatnění, získání praktických životních zkušeností. Tohoto cíle dosahují pomocí vzdělávacího programu, který zahrnuje jak sociálně-ekonomické a společenské znalosti a dovednosti (finanční gramotnost, hledání a příprava na zaměstnání), tak také preventivní programy proti sociálnímu vyloučení (závislosti, společenská pravidla, seberealizace a schopnost postarat se o sebe). O jakou finanční podporu SOS dětské vesničky požádaly a na co budou peníze využity, nám poví Jaroslav Kalina.

MV: Proč jste si vybral právě tento projekt?

JK: Prvotním impulzem byl Milan Valenta, který mě oslovil. Tento projekt jsem si vybral především proto, že pomáhá dětem, které jsou na začátku, nemají vůbec nikoho a potřebují pomoc.

MV: O jakou částku Sdružení SOS vesniček požádalo a na co budou peníze využity?

JK: Peníze budou využity na dovybavení prostor nábytkem a dále na materiál a vybavení pro pedagogickou činnost. Do společných prostor se jedná například o sedací soupravu a židle, nástěnné police, lampičky a lustry. Do kuchyně to jsou kuchyňské lavice, elektrické spotřebiče a nádobí. Co se týká podpory pedagogické činnosti, jde především o nákup kancelářských potřeb, papírů, tonerů, řezaček a drobného kancelářského nábytku.

Sdružení SOS vesniček požádalo Nadaci původně o 50 000 korun, ale povedlo se od Nadace získat dvojnásobek. Dle mého názoru totiž původní částka nebyla na nákup již zmíněného vybavení dostatečná.

MV: Jak jste se připravoval na obhajobu svého projektu?

JK: Abych pravdu řekl, na obhajobu projektu jsem se příliš nepřipravoval. Postačilo, že jsem komunitu osobně navštívil, seznámil se a popovídal si s jejími

členy a zjistil, co vše potřebují. Tyto děti potřebují pomoc, než se postaví na vlastní nohy, takže bylo potřeba s tím něco udělat ☺. A to se povedlo. Nadace tento projekt finančně podpořila.

MV: Jaké bylo Vaše setkání s komisí, která o případných darech rozhoduje?

JK: Vzhledem k tomu, že jsem patronem již podruhé, tak mě doplňující otázky nepřekvapily. Komise podle mě rozhodla správně a pomohla těm, kteří to potřebují nejvíc.

MV: Co bude dál – budete kontrolovat, jestli peníze byly využity k tomu účelu, ke kterému byly věnovány?

JK: Ano, jsme domluveni, že v září 2011 proběhne kontrola využití poskytnutého daru.

MV: Předpokládám, že jste měl radost, že Váš projekt byl podpořen ☺.

JK: Potěšilo mě, že projekt byl vybrán a že i já jsem přispěl k udělení příspěvku. Pokud to půjde, rád se dalšího projektu někdy v budoucnu ujmu.

CENTRUM PRO BRNO

Občanské sdružení IQ Roma servis vzniklo v Brně v roce 1997 jako dobrovolná nestátní nezisková organizace. Činnost sdružení se zaměřuje na mapování a analýzu potřeb a zdrojů místních sociálně vyloučených ohrožených osob, zejména Romů. Vytváří podmínky a příležitosti k podpoře a zvyšování jejich občanských, sociálních, ekonomických, vzdělávacích a pracovních příležitostí a úspěchů.

Jich cílem je zvyšovat znalosti, dovednosti a sebedůvěru klientů tak, aby byli schopni informovaně a vlastními silami řešit své potíže nebo jim včas předcházet, a žít tak spokojený a důstojný život v širší společnosti. Dále sdružení nabízí bezplatné sociální a právní poradenství, ochranu před diskriminací a pomoc obětem diskriminace.

Jich cílem je zvyšovat znalosti, dovednosti a sebedůvěru klientů tak, aby byli schopni informovaně a vlastními silami řešit své potíže nebo jim včas předcházet, a žít tak spokojený a důstojný život v širší společnosti. Dále sdružení nabízí bezplatné sociální a právní poradenství, ochranu před diskriminací a pomoc obětem diskriminace.

Pedagogický program nabízí služby a aktivity především romským dětem a mladistvým ve věku 10 – 21 let. Dlouhodobým cílem je podpora vzdělanosti a osobnostního rozvoje mladých Romů za podpory jejich rodin a komunitního prostředí.

Patron projektu, Stanislav Bezděk, nám v následujícím rozhovoru svůj projekt představí, a poví nám mimo jiné, o jakou finanční částku sdružení Nadaci požádalo a k čemu tyto peníze jsou určeny.

Stanislav Bezděk

MV: Můžete nám na začátek představit ideu projektu sdružení IQ Roma?

SB: Centrum má sloužit pro místní komunitu především romských obyvatel. Ti se zde scházejí nejen za účelem společného trávení času, ale především zde hledají pomoc.

Vize/budoucnost/personální informace

MV: Jak klienti sdružení tráví v centru svůj čas, o jakou pomoc mohou požádat?

SB: Centrum je určeno především pro romské děti. Jelikož je dbáno hlavně na to, aby kvalitně trávily volný čas a rozvíjely svou osobnost. K tomuto rozvoji zde probíhají různé zájmové kroužky, např. hudební, je zde i počítačová pracovna. Dospělým je zde nabízena především pomoc při hledání a získání zaměstnání.

MV: O jakou částku sdružení požádalo a na co budou peníze využity?

SB: Sdružení IQ Roma požádalo o 230 000 korun, které budou využity na pořízení dřevěných oken do nově rekonstruovaného objektu, který bude sloužit jako nové komunitní středisko v části Brno – Husovice. Tato budova bude využita podobně jako sídlo v centru Brna.

MV: Byl jste se ve sdružení osobně podívat a seznámit se s jeho členy?

SB: Ano, navštívil jsem osobně jak budovu pobočky, která se bude rekonstruovat, tak sídlo sdružení. Tam jsem se seznámil s manažerem projektu, panem Wail Khazal, který mi centrum představil. Podle jeho informací centrum využívají ze 70% děti a ze 30% dospělí.

MV: Setkal jste se tam přímo i s klienty tohoto centra?

SB: Centrum jsem navštívil v pátek odpoledne a překvapením pro mě bylo, že i v tuto dobu jsem potkal spoustu klientů, takže ano, setkal. Abych pravdu řekl, překvapilo mě, že je centrum využíváno opravdu hojně.

MV: Obhajoba projektu dopadla dobře, peníze byly přislíbeny. Co teď bude dál?

SB: Po uvolnění peněz budu muset jako patron zkontrolovat, zda peníze byly opravdu využity k tomu účelu, za jakým byly poskytnuty, tj. k dodání a montáži již zmíněných oken.

MV: Kdo bude rekonstrukci zajišťovat?

SB: Sdružení si již vybralo ve výběrovém řízení svého dodavatele. Zajímavostí je, že tato firma se účastní kampaně Ethnic Friendly, což znamená, že pokud to provozní podmínky dovolí, využije při rekonstrukci i zaměstnance romského původu. Já jsem sdružení nabídl technickou pomoc v případě problému při rekonstrukci.

MV: Jak jste se vůbec k patronaci dostal? A proč jste si vybral zrovna tento projekt?

SB: Oslovil mě Milan Valenta s tím, zda bych se projektu, který je v Brně, neujal. Jelikož přes Brno jezdím každý týden do Olomouce, nabídku patronace projektu jsem se zájmem přijal.

MV: Předpokládám, že jste měl z úspěchu svého projektu radost? Ujal byste se patronace zase někdy v budoucnu?

SB: Určitě jsem měl velkou radost. Je to nejen dobrá zkušenost, ale i dobrý pocit z pomoci potřebným. Nezabere to tolik času, takže ano, pokud to půjde a bude projekt někde poblíž, rád se ho ujmu.

Děkuji Všem třem patronům za společné rozhovory a přeji úspěchy i při dalších obhajobách projektů.

Monika Vřňáková